

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Είναι τοσαύτη ή υφισταμένη σύγχυσις εις τὰ δσα ὑπάρχουσιν δεδομένα καὶ γνωστὰ ἐκ τῆς σπουδαιότητος ὄντως καὶ πυρετώδους διπλωματικῆς κινήσεως, ἡ ὁποία κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς συνεχίζεται περὶ τὰ ἐκκερητῆ Ἑλληνικὰ ζητήματα, ὥστε πᾶσα σκέψις, πᾶσα πρόβλεψις, οὐδεμίαν ἀπολύτως ἔχει θέσιν.

Τὸ μόνον παρήγορον σημεῖον ἐφ' οὗ συγκεντροῦνται καὶ στηρίζονται αἱ ἐλπίδες εἶνε ἡ σθεναρὰ, ἡ συνεχῆς καὶ ἀκατάβλητος ἐργασία τοῦ Ἑλληνότου Πρωθυπουργοῦ, διεξάγοντος ἀναμέσον τῶσων ἀντιξῶν περιστάσεων καὶ τῶσων ἀπροσδοκῆτων δυσχερειῶν, ἐπίμονον πάλιν πρὸς συγκράτησιν καὶ διάσωσιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιβολῆς.

Καὶ μόνον τὸ γεγονός δλων αὐτῶν τῶν ὑπερόχων προσπαθειῶν καὶ ἀγῶνων, ἐξαίρει τὴν πολιτικὴν φυσιογνωμίαν τοῦ Βενιζέλου καὶ ἀποδεικνύει τὴν χαλύβδινον σταθερότητα τοῦ χαρακτῆρος του.

Θὰ ἦτο ἀμάρτημα εἰς ἐξητεῖτο, ὅπως καὶ ζητεῖται ὑπὸ τινῶν, νὰ τεθῆ ἐπὶ τῆς στάθμης τὴν στιγμὴν ταύτην τὸ συντελούμενον ἔργον διὰ νὰ ἐξενεχθῆ ἡ περὶ τῆς εὐδοκίμησης ἡ τῆς ἐπιτυχίας αὐτοῦ ἀπόφρασις.

Οὐδὲν τῶν πρὸς τοῦτο ἀναγκαιούτων στοιχείων ὑπάρχει. Ἐπὶ πληροφωριῶν ἀναγραφομένων ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων κατ' ἐπισήμους πολλάκις εἰσηγήσεις καὶ ἐξ εὐνοήτων ἐλατηρίων καὶ ἐπὶ ἀσυστάτων φημῶν, τίς δύναται ἐν πεποιθήσει νὰ βασισθῆ;

Εἰς δλα αὐτὰ πρέπει νὰ μὴ μᾶς ἐγκαταλείπη ἡ πεποίθησις, ὅτι ὁ ἀνὴρ, ὁ καθ' ὅλην τὴν τρικυμιώδη κρίσιν τῆς Ἀγατολῆς ἰδύνας τὰς τύχας τοῦ ἔθνους καὶ γνώστης αὐτὸς καὶ μόνος τῆς καταστάσεως καὶ τῶν πραγμάτων, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποδύεται εἰς ἐπιχειρήσεις τῶν ὁποίων δὲν ἔχει ἀναμετρήσει καλῶς τὴν σημασίαν καὶ τὴν ἀξίαν, καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διακωβεύσῃ τὰ πολιτικώτατα συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀμειροσ περινοίας καὶ συνέσεως ἡ ὁποία οὐδέποτε τὸν ἐγκατέλειπε.

Ὅπως ἀντίθετος εἶνε ἡ ὀρθὴ καὶ ἡ βάσιμος σκέψις. Πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀπόλυτος πεποίθησις ἐπὶ τὸ ἔργον τοῦ ἀναδείξαντος τὴν Ἑλλάδα καὶ τοῦτο θὰ δικαιολογήσῃν εἰς τὸ μέλλον τὰ πράγματα.

Ψ.

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ

Παρατηρῶ μετὰ λύπης, ὅτι ὅπως ἐχάλασεν ἡ ἐσοδεία τοῦ ἐλαικοκόπου, ἔτσι ἐχάλασεν ἐφέτος καὶ ἡ ἐσοδεία τῶν Δημοτικῶν συμβούλων.

Μοῦ φαίνονται πολλοὶ ὄλλοι οἱ τριανταδύο. Ἄλλοτε ἦτο διπλασία ἡ ἐσοδεία α. Καὶ σήμερον ποῦ ὁ κόσμος ἐξύπνησε πολλὴν περισσότερον, τὴν ἐπεριμένα τοῦλάχιστον τριπλασίαν.

Καὶ δὲν θὰ ἤμποροῦσα ποτὲ νὰ ἐξηγήσω τὸ παράδοξον φαινόμενον, ἂν τυχαίως δὲν ἤκουα προχθὲς τὸν ὁδοκαθαριστὴν τῆς συνοικίας μου, ὅστις μὲ μεγάλην κατήφειαν ἀνεκοίνουε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου, ὅτι δὲν ἐξέδεσε καὶ αὐτὸς τὴν ὑποψηφιότητα τὴν ὁποίαν ἀπὸ πέτραι ἀναιρεῖται, διότι τοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐπιτύχῃ τῆς πενήντα δύο δραχμῆς ποῦ ἀπαιτοῦντο διὰ τὸ γραμμάτιον.

— Ἄλλοτε, κοπέλλα μου, τῆς ἔλεγε, ἐχρειαζόντο μόνον εἴκοσι καὶ ἦτο κάπως εὐκολώτερον νὰ τῆς εὐρῆ κανεῖς, ἀλλὰ πενηνταδύο δυσκόλως τῆς εὐρίσκει ἕνας πτωχὸς ὡς ἐγὼ.

Ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ ἔλυσεν τὴν ἀπορίαν μου. Καὶ ἐξήγησα τὸ παράδοξον τὸ περιέχον τὰ δνόματα τῶν ὑποψηφίων συμβούλων, μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι τὴν φορὰν αὐτὴν —λόγω τῆς νομισματικῆς διαφορᾶς— θὰ εὐρίσκει κανεῖς νὰ ἐκλέξῃ τοὺς συμβούλους ποῦ τοῦ χρειαζόνται.

Ἄλλὰ καὶ πάλιν περιπέσει εἰς δευτέραν ἐκπληξιν. Ὅταν ἐφθάσα εἰς τὸν ἀριθμὸν ὀκτώ, μοῦ ἐξηγητήθη τὸ περιθώριον τῆς ἐκλογῆς. Ἐγὼ τοῦλάχιστον, ὁμολογῶ, ὅτι μεταξὺ τῶν τριανταδύο δυσκολεύομαι νὰ ἀνακαλύψω τὸν ἔννατον.

Παρακάλεσα κάποιον μετροπαθέστερον φίλον μου νὰ μὲ βοηθήσῃ νὰ προχωρήσω. Ἄλλ' ὁποία νέα ἐκπληξίς! Ἐκεῖνος εἶχε σταματήσει εἰς δύο ἀριθμοὺς παραπάνω! Πλέον τοῦ ἐξῆ δὲν ἐφθασε!

Φαντασθῆτε λοιπὸν ἂν ἴσχυε ἀκόμη ὁ παλαιὸς νόμος τοῦ εἰκοσαδράχμου, τί θὰ ἐγένετο!

Καὶ ὅταν ὁ καλὸς λεγόμενος κόσμος, προσιμῆ χιλιάκις αὐτὴν τὴν κατάστασιν ἀπὸ τοῦ νὰ ὑποστῇ μίαν ὑσίαν ὀλίγων δραχμῶν θὰ νὰ ἐκδέσῃ ὑποψηφιότητα ἐκὰς συμβούλων τῆς προκοπῆς, δὲν βλέπομεν πῶσον δικαίωμα ἔχῃ νὰ ἐλέγχῃ ἑπειτα τὴν σίασιν καὶ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου τῆς ἐθνοπαϊκῆς πόλεως.

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΧΑΣΜΑ

Εἰς πολλὰς ἐκ τῶν ἀναγνωρισθεισῶν Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ μας δὲν ὑπεβλήθη ἀριθμὸς αἰτήσεων δι' ὑποψηφίους ἐπαρκῆς πρὸς συμπλήρωσιν ὄλων τῶν θέσεων τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου εἰς ἄλλας δὲ, ὅπως εἰς τὰς Κοινότητας Ἀγίας Εὐφημίας, Μακρυωτίων, Δεγαλέτου, Καταρράχου, κλπ. οὐδεμίαν ἀπολύτως ὑπεβλήθη αἴτησις περὶ ἀνακηρύξεως ὑποψηφίου τινὸς διὰ τὰς ἐπιχειρούμενας ἐκλογὰς.

Ὁ νόμος δὲν προέβλεψε τί θὰ γίνῃ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει. Θὰ ἐγκαταληφθῶσιν οἱ πληθυσμοὶ οὗτοι ἔρημοι καὶ ἀπροστάτευτοι εἰς τὴν τύχην των, ὡς ἄγριοι καὶ πρωτόγονοι συνοικισμοί, ἐν τῇ μέσῃ Κράτους εὐνοουμένου καὶ ἀνορθουμένου; Ἡ ἀντιθέτως πῶς θὰ διερρημισθῶσι καὶ θὰ τακτοποιηθῶσι τὰ κατ' αὐτὰς, ὑποτιθεμένου, τοῦ καὶ πιθανοῦ, ὅτι καὶ εἰς πρακτικῶσμένην τυχὸν ἐπαναληπτίκην ἐκλογὴν, οὐδεὶς θὰ ἐμφανισθῇ πρόθυμος πρὸς ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων τοῦ συμβούλου;

Ἴδού τὸ πρῶτον θαθὸ καὶ ἀθεράπευτον χάσμα τοῦ μετὰ τῆς σπουδῆς ἐφαρμοζομένου νέου Νόμου ἐφ' οὗ ἠλπίσθη ἡ διάσωσις καὶ ἐδασίσθη ἡ πρόσδος τῶν τοπικῶν συμφερόντων. Ἴδωμεν, ἐν τῇ ἐξελίξει τῶν πραγμάτων, ὅ ποίας νέας καὶ μείζονας ἔχομεν νὰ ὑποστώμεν ἐκπληξίς.

ΑΠΟ ΤΑ ΑΜΙΜΗΤΑ

Παραδίδομεν εἰς τὴν δημοσιότητα ἀξιοἀγνωστον καὶ ἀμίμητον τῇ ἀληθείᾳ ὑπηρεσιακὸν τηλεγράφημα τοῦ Εἰρηνοδίκου Σαμαίων πρὸς τὴν Νομαρχίαν, ὅπως χρησιμεύσῃ διὰ τὴν συλλογὴν τῶν χρονικῶν τῆς Ἑλληνικῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ κ. Σακελλαριάδης—εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ Εἰρηνοδίκου—ἀπηθύνησε τὸ ἐξῆς κατ' ἔννοιαν τηλεγράφημα.

«Εἰς κοινότητος Μακρυωτίων, Δεγαλέτου κλπ. περιφερείας μου οἱ ἐκλογεῖς οὐδεμίαν ὑπεβῆσαν αἴτησιν ἀνακηρύξεως ὑποψηφίου, συνεπῶς οὐδένα ἀνεκήρυξα. Ἐ ρ ω τ ῶ ; Προβῶ εἰς ἐκλογὴν τῶν οἰκείων ἐφορευτικῶν Ἐπιτροπῶν ;»

Ἡ μόνη ἀρμόζουσα ἀπάντησις θὰ ἦ το ἡ σύστασις Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὸν κ. Εἰρηνοδίκην.

ΑΔΙΚΟΣ ΠΡΟΛΗΨΙΣ

Εἶναι τῶσον ἀδικὸν ἡ ὑπόθεσις ἐξουθενῆσαι προκαταλήψεις κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ θιάσου τοῦ προσηγορευτοῦ ἀπὸ τοῦ χειμερινοῦ θεάτρου μᾶς ὅσον ἐλαχίστῃ τμητικῇ εἰσοδῇ ἢ ὑποκαταστήσῃ προτίμησις τοῦ Ἑλληνικοῦ Μελοδράματος.

Ἰπὸ τὸ πρίσμα τῆς δυσμενοῦς αὐτῆς προκαταλήψεως ὁ κόσμος, ὁ κα-

λὸς ἴδιος καὶ εὐπορος κόσμος, ἀπέχει ἀπὸ τὰς παραστάσεις τοῦ θεάτρου τὸ ὅποιον κατὰ μέγα μέρος διὰ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς Ἑργατικῆς τάξεως συντηρεῖται.

Καὶ ὅμως. Ὁ φιλοξενούμενος κατὰ τὴν περίσδον αὐτὴν Ἑλληνικὸς θιάσος εἶναι ἀξίος τῆς ὑποστηρίξεως τὴν ὁποίαν ἀρνοῦνται αἱ εὐποροὶ κοινωνικαὶ τάξεις. Ὡς θιάσος δραματικὸς ἐπιτυχῶς εἶναι πολὺ, τὰ δύο δὲ μέχρι σήμερον παιχθέντα ἀξία λόγου δραματικὰ ἔργα, ἡ «Εὐα» τοῦ Φῶδ καὶ τὸ «Δικαίωμα ὁ ἔρω», τοῦ Νορθάου ἐσημείωσαν ἀξιόλογον ἐπιτυχίαν.

Ἄλ' ἐὰν οὕτω δὲν καταστῇ δυνατὴ ἡ παραμονὴ τοῦ θιάσου ἐνταῦθα ὑπὸ τριαύτας συνθήκας, θὰ ἀρχίσουν τὰ παράπονα τὰ συνήθη καὶ αἱ μεμφιμοῖραι αἱ μονότονοι διὰ τὴν ἔλλειψιν πάσης διασκεδάσεως ἐν τῇ τόπῃ. Καὶ θὰ ἔχωμεν οὕτω τὴν διαρκῆ κομωδίαν ἀνθρώπων παραπονουμένων διὰ τὴν ἔλλειψιν ἀναγκαίου πράγματος, ἀλλὰ μὴ ἀποφασίζόντων ποτὲ νὰ τὸ ἀπολαύσῃ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν τοῖς παρέχεται.

ΠΑΛΑΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ὁ πρὸ εἰκοσιπενταετίας καὶ πλέον ἀποδύσας ἰατρός Ἀντώνιος Μηλιαρέσης ἐκληροδότησεν ἀξιόλογον συλλογὴν νομισμάτων ἀρχαίων ὅπως κατατεθῆ εἰς τι τῶν Ἑλληνικῶν Μουσείων ὑπὸ τῶν ἐν τῇ διαθήκῃ του δρισθέντων ἐκτελεστών.

Ἐξ ἀμελείας τῶν τελευταίων τούτων δὲν ἐξεπληρώθη ἡ διάταξις αὐτῆς τῆς διαθήκης, ἀλλ' ἡ συλλογὴ, περικλεισμένη ἐντὸς ἐξ ἰδιωτικῶν κατατεθῆ εἰς τὰ ὑπόγεια τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς.

Τώρα τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, τοῦ ὁποίου ἡ ὑπηρεσία ἐξέθεψε τὰ παλαιὰ αὐτὰ ἔγγραφα, διέταξεν ὅπως ἡ δωρηθεῖσα συλλογὴ μεταφερθῆ εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ κατατεθῆ εἰς τὸ ἐκεῖ Νομισματικὸν Μοῦσεῖον.

Πιθανώτατα τὰ πλείστα τῶν νομισμάτων αὐτῶν ἐγκαταλειμμένα ἐπὶ 25 ἔτη καὶ ἐριμμένα εἰς ὑπόγεια, εἶναι κατεστραμμένα, οὐχ' ἦττον ὅμως πάντως ὑπάρχουσιν διατηροῦντα τὴν ἀρχαιολογικὴν αὐτῶν ἀξίαν καὶ σπουδαιότητα τινὰ ἐξ αὐτῶν. Διὰ τίνα λόγον λοιπὸν νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὸ Μοῦσεῖον τῶν Ἀθηνῶν ἀφοῦ καὶ ἐδῶ ἰδρύεται Μοῦσεῖον, τὸ ὁποῖον μὲ τὴν προορισθεῖσαν δι' αὐτὸν ἐνίσχυσιν ἐκ τοῦ Κοργιαλενείου κληροδοτήματος θὰ γίνῃ ἐν ἐκ τῶν καλύτερων Ἑλληνικῶν μουσείων;

Διὰ τίνα λόγον νὰ στερηθῆ τὸ Ἀργαστόλιον τῆς πολυτίμου αὐτῆς συλλογῆς, εἰς τὸ ὅποιον δικαιοματικῶς ἀνήκει τώρα μετὰ τὴν ἀπόκτισιν τοῦ Μουσείου καὶ τὸ σπένδον αὐτῆς ὅλα τὰ ἀρχαιολογικὰ ὑμνησθέντα Ἀθήνας;

Οἱ δουλευταὶ μας δὲν ἔχουσιν ἴσως ἀντιῆσθη τὸν ἄριστον καὶ ἐκτελεστικὸν ρόλον ἡδὴ ἀφείλουσιν νὰ ἐνεργήσῃ ὡς ἔπος ἀπὸ τῆς ἀπληροῦ μεταφορᾶς τῆς συλλογῆς εἰς Ἀθήνας καὶ διαταχθῆ τοῦναντίον ἡ διατήρησις αὐτῆς εἰς τὸ ἐνταῦθα Μοῦσεῖον.

Handwritten note: 1/68 32001

ΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ ΠΩΣ ΣΥΝΕΚΡΟΤΗΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΟΙΑΝ ΕΞ ΑΥΤΩΝ ΥΠΗΧΘΗ ΕΚΑΣΤΟΣ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ

Κατόπιν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος δι' οὗ προδιωρίσθησαν αἱ ἐκλογαὶ τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχῶν διὰ τὴν Κυριακὴν τῆς 9 Φεβρουαρίου, θεωροῦμεν ὀρθόν, ἐφ' ὅσον κατὰ πρώτην φοράν ἐφαρμόζεται ὁ νέος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτικῶν Νόμος, νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὄνόματα καὶ τὴν συγχρότησιν τῶν Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ μας συμφώνως πρὸς τὸ διαρρυθγιστικὸν ταῦτα Διάταγμα.

Τὸ Διάταγμα τοῦτο ἀναγνωρίζει: «Δῆμον μὲν τὴν πόλιν Ἀργαστολίου, ὡς πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ τούτου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ὁλιμὸς Ἀργαστολίου», ὡς ἰδίως δὲ κοινότητος τοῦ ἐξῆς συνοικισμοῦ, δικαιουμένους ἐκ τοῦ Νόμου εἰς τοῦτο, ὡς ἔχοντας ὑπὲρ τοῦς 300 κατοικοὺς καὶ σχολεῖον στοιχειώδους ἐκπαίδευσως, ἢ ὡς ἔδρας τῶν κατοικουμένων δήμων:

- 1) Πεσσάδες 2) Βλαχῆτα 3) Καραβάδος
- 4) Κεραιαῖς 5) Σπαρτιά 6) Δειλινάτα 7) Δαυλιὰ 8) Κουρουκλάτα 9) Φάρσα 10) Χιονάτα 11) Μαυράτα 12) Μεταξάτα 13) Λακύθρα 14) Μηνιαῖς 15) Περατάτα 16) Σαρλιὰτα 17) Σβορωνάτα 18) Βαλσαμίτα 19) Τρωιανάτα 20) Φραγκῶνα 21) Ἀσπρογέρακας 22) Σκάλα 23) Τζανῆτα 24) Φαρακλάτα 25) Ληξούριον 26) Μονοπωλάτα 27) Ἀγία Θέκλη 28) Δαμουλιανάτα 29) Κοντογενάδα 30) Κουβαλάτα 31) Σχιδιναῖς 32) Καρδακάτα 33) Ἀγκών 34) Κοντογυράτα 35) Πετρικῆτα 36) Χαυδάτα 37) Ἰλλάροι 38) Καμιναράτα 39) Μαν-ζαβινάτα 40) Χαυριάτα 41) Αἰγιαλός 42) Βλαχῆτα 43) Γρυζάτα 44) Διγαλέτον 45) Ζερβῆτα 46) Κατάρραχον 47) Πουλάτα 48) Τσακαρισιάνο 49) Χαλιωτάτα 50) Ἄσσοι 51) Κοθρέας 52) Κομιτάτα 53) Νεοχώρι 44) Φισκάρδον 55) Μεσοδούνα 56) Ἀγία Εὐφημία 57) Δρακοπουλάτα 58) Μακρυνίκα 59) Φερντινῆτα 60) Ἰθάκη 61) Περαχωρίον 62) Κάλαμος 63) Καστός 64) Ἐπισκοπή 65) Κιδόνι 66) Ἀνωγῆ 67) Σταυρός 68) Ἐξωγῆ 69) Λεύκη.

Δι' ἑτέρου Β. Διατάγματος ἀναγνωρίζονται ὡσαύτως Κοινότητες ἐν τῷ Νομῷ Κεφαλληνίας οἱ κάτωθι συνοικισμοὶ ἀριθμοῦντες ὀλίγωτέρας τῶν 300 κατοικίων ἄλλ' ἔχοντες σχολεῖον, συνεπεῖα αἰτήσεως τῶν κατοικίων αὐτῶν. 1) Κοκολάτα 2) Μουστάτα 3) Ἀργίνα 4) Ραζάτα 5) Ἐπανοχώρι 6) Πάτρα 7) Ἀγία Εἰρήνη 8) Ἐσπόπουλο 9) Ριζα 10) Διγῆλια 11) Καρούα 12) Πλαγιά 13) Βασιλικῶδες 14) Τουλιῆτα 15) Διβαράτα 16) Πλατυθριά.

Ἐπομένως τὸ σύνολον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Κοινοτήτων ἐν τῷ Νομῷ Κεφαλληνίας ἀνέρχεται εἰς ὀγδοήκοντα καὶ πέντε.

Εἰς τὰς ὡς ἄνω ὀγδοήκοντα καὶ πέντε Κοινότητες τοῦ Νομοῦ ὡς καὶ εἰς τὸν μοναδικόν Δῆμον αὐτοῦ, τὸν τῆς πρωτεύουσας διανεμόνται ὡς ἀκολουθεῖ οἱ διαφορὶ συνοικισμοὶ διὰ τρίτου Β. Διατάγματος.

Οἱ συνοικισμοὶ Ἀργαστολίου Λιμῆν, Χελμάτα, Κομποθεκράτα, Μεναγῆτα, Σπήλια καὶ Κουρουπέτα εἰς τὸν δῆμον «ΑΡΓΑΣΤΟΛΙΟΥ».

Οἱ συνοικισμοὶ Κουτουράτα καὶ Μονὴ Ἐσταυρωμένου εἰς τὴν κοινότητα «Πεσσάδες».

Οἱ συνοικισμοὶ Σιμωνάτα, Λουρῶνα καὶ Ἀφάτα εἰς τὴν κοινότητα «Βλαχῆτα».

Οἱ συνοικισμοὶ Κοριάνα καὶ Κλεισμάτα εἰς τὴν κοινότητα «Σπαρτιά».

Οἱ συνοικισμοὶ Δοριζάτα εἰς τὴν κοινότητα «Καραβάδος».

Οἱ συνοικισμοὶ Ποριαῖα εἰς τὴν κοινότητα «Μουστάτα».

Οἱ συνοικισμοὶ Καλλιγῆτα καὶ Κουκουμέλια εἰς τὴν κοινότητα «Μεταξάτα».

Οἱ συνοικισμοὶ Φωκάτα καὶ Κισσινάτα εἰς τὴν κοινότητα «Λακύνθρα».

Οἱ συνοικισμοὶ Ἀγιος Γεώργιος, Μαζαράκα καὶ Τραυλιῆτα εἰς τὴν κοινότητα «Περατάτα».

Οἱ συνοικισμοὶ Νεομάτα εἰς τὴν κοινότητα «Σβορωνάτα».

Οἱ συνοικισμοὶ Ἀτσουπάδες, Βαλεριάνου, Μαρκόπουλον, Πλαταιῖς καὶ Μονὴ Ζωοδόχου Πηγῆς εἰς τὴν κοινότητα «Χιονάτα».

Οἱ συνοικισμοὶ Θεράλινα καὶ Κατελιός εἰς τὴν κοινότητα «Μαυράτα».

Οἱ συνοικισμοὶ Κολαίτη εἰς τὴν κοινότητα «Ἀργίνα».

Οἱ συνοικισμοὶ Προκοπάτα εἰς τὴν κοινότητα «Ραζάτα».

Οἱ συνοικισμοὶ Ἀγίου Γερασίμου εἰς τὴν κοινότητα «Βαλσαμίτα».

Οἱ συνοικισμοὶ Μοντεσαντάτα, Μητακῆτα καὶ Ματαραγκῆτα εἰς τὴν κοινότητα «Τρωιανάτα».

Οἱ συνοικισμοὶ Μηνετάτα καὶ Μιχῆτα εἰς τὴν κοινότητα «Ἐπανοχώρι».

Οἱ συνοικισμοὶ Ἀννινάτα, Κορνέλου καὶ Πεντόγαλον εἰς τὴν κοινότητα «Ἀσπρογέρακα».

Οἱ συνοικισμοὶ Ἀλειματά, Κουτροκῆ, Ραντζακλή, Σπαθὶ καὶ Φονιαῖς εἰς τὴν κοινότητα «Σκάλα».

Οἱ συνοικισμοὶ Δημοσιανάτα, Μονὴ Ἄστρου καὶ Ἀφραγιῆς εἰς τὴν κοινότητα «Τζανῆτα».

Οἱ συνοικισμοὶ Φουρνιότη, Ἅγιος Γεώργιος, Κρεμμυδι, Ἄνω Βάλταις, Θεοδορίται καὶ Πετρούλι εἰς τὴν κοινότητα «Πάτρα».

Οἱ συνοικισμοὶ Ἀμπελά, Καρούζα, Σολωμάτα, Βλαχουλάτα, Γούλου, Καρυιάνου καὶ Κομεντοράτα εἰς τὴν κοινότητα «Ἀγία Εἰρήνη».

Οἱ συνοικισμοὶ Καπανορίτι, Ἀνδριολάτα, Μαυρουκάτα, Δαρνάτα καὶ Καμπιστάτα εἰς τὴν κοινότητα «Ἐσπόπουλο».

Οἱ συνοικισμοὶ Δρακοσπηλιά, Μιχαλιτάτα, Νεοχώρι, Πάτνς Αἰγιαλός, Παλαιόκασσιον, Σαμόλι καὶ Μονὴ Λεπέδων εἰς τὴν κοινότητα «ΛΗΞΟΥΡΙΟΝ».

Οἱ συνοικισμοὶ Δελλαποράτα, Λουκεράτα καὶ Παρισάτα εἰς τὴν κοινότητα «Μονοπωλάτα».

Οἱ συνοικισμοὶ Βώδικες, Βηλατώρια καὶ Καλάτα εἰς τὴν κοινότητα «Ἀγία Θέκλη».

Οἱ συνοικισμοὶ Ρίφι εἰς τὴν κοινότητα «Δαμουλιανάτα».

Οἱ συνοικισμοὶ Ἅγιος Δημήτριος εἰς τὴν κοινότητα «Κουβαλάτα».

Οἱ συνοικισμοὶ Δεματόρα καὶ Βηλαχῆτα εἰς τὴν κοινότητα «Σχοινιά».

Οἱ συνοικισμοὶ Ἀθέρας καὶ Ζώλα εἰς τὴν κοινότητα «Καρδακάτα».

Οἱ συνοικισμοὶ Νύφη εἰς τὴν κοινότητα «Ἀγκών».

Οἱ συνοικισμοὶ Κανταρελάτα, Μαντουκάτα, Τυπαλιτάτα (πρῶην δῆμου Κατωγητῶν) καὶ Φεβατάτα εἰς τὴν κοινότητα «Χαυδάτα».

Οἱ συνοικισμοὶ Βυονί εἰς τὴν κοινότητα «Μιντζαβινάτα».

Οἱ συνοικισμοὶ Μονὴ Κηπουραίων εἰς τὴν κοινότητα «Καμιναράτα».

Οἱ συνοικισμοὶ Τσάκα καὶ Λιβαθινάτα εἰς τὴν κοινότητα «Αἰγιαλός».

Οἱ συνοικισμοὶ Λαπαθινάτα εἰς τὴν κοινότητα «Βλαχῆτα».

Οἱ συνοικισμοὶ Ἀλευράτα, Καταποδάτα καὶ Μουζακά α εἰς τὴν κοινότητα «Ζερβῆτα».

Οἱ συνοικισμοὶ Χαράκι, Σταθερί καὶ Μπενετάτα καὶ Σοφάτα εἰς τὴν κοινότητα «Διγαλέτον».

Οἱ συνοικισμοὶ Τζανετάτα καὶ Κουλουράτα εἰς τὴν κοινότητα «Γρυζάτα».

Οἱ συνοικισμοὶ Μοναστηράκι εἰς τὴν κοινότητα «Κατάρραχον».

Οἱ συνοικισμοὶ Σκαλιὰ καὶ Μονὴ Ἀργίλων εἰς τὴν κοινότητα «Διγῆλια».

Οἱ συνοικισμοὶ Φρούτιον, Πατρικάτα καὶ Δεφαρανάτα εἰς τὴν κοινότητα «Ἄσσοι».

Οἱ συνοικισμοὶ Κοκολάτα (πρῶην δῆμου Ἄσσου), Δραπνιτικά καὶ Κονταῖς εἰς τὴν κοινότητα «Κοθρέας».

Οἱ συνοικισμοὶ Βαρυὶ καὶ Μονὴ Παλιόχερσου εἰς τὴν κοινότητα «Καριά».

Οἱ συνοικισμοὶ Πύργος εἰς τὴν κοινότητα «Πακιά».

Οἱ συνοικισμοὶ Γερμενάτα, Ψηλοβίγες, Τσελενάτα, Κατοράτα, Μαντουκάτα, Μαθάτα, Μπαρτζουκάτα, Παλαιοστάρι, Ἀνωπάτα, Γρατζατάτα, Διθόλος, Μιρακινάτα, Φραπάτα καὶ Στολιάτα εἰς τὴν κοινότητα «Φισκάρδον».

Οἱ συνοικισμοὶ Μαβιάτα, Ἀγριλιός, Ἀνδριόστατα, Βεντούρατα, Βιγγιλι, Δικολάτα, Εὐρετή, Ζημπελλάτα, Κάλαμος, Καμπανῆτα, Καφαλάτα, Κουλουμπαριστάτα, Μαλιῆτα, Μίγκανος, Μαρκουλάτα, Ξερά, Πεκουλάρι, Χαλικερί, Μολφετάτα καὶ Τζαμαρελάτα εἰς τὴν κοινότητα «Τουλιῆτα».

Οἱ συνοικισμοὶ Κονιδάρτα, Λαθονικαῖς καὶ Κουλοῦμι (πρῶην δῆμου Ἄσσου) εἰς τὴν κοινότητα «Βασιλικῶδες».

Οἱ συνοικισμοὶ Βασιλοπουλάτα, Μαρκετάτα, Ποταμιανάτα καὶ Μονὴ Θεμάτων εἰς τὴν κοινότητα «Μακρυνίκα».

Οἱ συνοικισμοὶ Δενδρινάτα, Ραυτοπουλάτα καὶ Χαμόλακκος εἰς τὴν κοινότητα «Φερντινῆτα».

Οἱ συνοικισμοὶ Ταρκατάτα εἰς τὴν κοινότητα «Δρακοπουλάτα».

Οἱ συνοικισμοὶ Ἀνευπάτα (πρῶην δῆμου Πυλαρέων) Θωμάτα, Ἄνωμεριά, Γεωργακάτα, Δρακάτα, Καρουσάτα, Λεκατάτα, Λογχαράτα, Λουκάτα καὶ Μπεκατωράτα εἰς τὴν κοινότητα «Διβαράτα».

Αἱ νησίδες Ὀξεία, Μάκρη, Μακροπούλα, Βρώμενα, Ποντικός, Δραγουάρα, Σοφία, Προδάτα, Λαμπρινός, Τσάκυλος, Καλόγηρος, Πιστρὸς καὶ Φίλιππος εἰς τὴν κοινότητα «Ἰθάκη».

Οἱ συνοικισμοὶ Κεράλι εἰς τὴν κοινότητα «Κάλαμος».

Οἱ συνοικισμοὶ Μονὴ Καθαρῶν εἰς τὴν κοινότητα «Ἀνωγῆ».

Οἱ συνοικισμοὶ Καλύβια εἰς τὴν κοινότητα «Σταυρός».

Οἱ συνοικισμοὶ Ἅγιος Ἰωάννης εἰς τὴν κοινότητα «Λεύκη».

Οἱ συνοικισμοὶ Ἅγιοι Σαράντα, Κολλιερῆ, Λαχῶ, Φρίκαις καὶ Μεσοδουνοῦ εἰς τὴν κοινότητα «Πλατυθριά».

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΣ ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

Ἐπειδὴ ὁ διὰ τοῦ νέου Νόμου περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων, τοῦ πρωτονόηθε φερμομένου, εἰσαγόμενος τρόπος ψηφοφορίας εἶναι ἐντελὸς ἀγνωστος, ὡς καὶ αἱ ἄλλαι οὐσιώδεις λεπτομέρειαι αἱ ἀφορωσάσαι τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκλεκτῶν ἐν ἐκάστη Κοινοτήτι, τὸν τρόπον τοῦ ἀπαριθμοῦ τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων καὶ τὸν ἐν γένει ὀργανισμὸν τῶν ἐκλογῶν, ἔξ ἄλλου δὲ δὲν εἶναι εὐχερές εἰς πάντα καὶ προσίτον νὰ προστρέχη εἰς μελέτην τῶν διατάξεων τῶν σχετικῶν νόμων καὶ ἐγκυκλιῶν, παρέχουμένων σύντομον, ὅσον ἔνεστι, περίληψιν, χρήσιμον διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἔχωσι στοιχειώδη τῶν πραγματικῶν γνῶσιν.

Τὰ Κοινοτικά Συμβουλία ἀποτελοῦνται ὡς ἑξῆς: Α.) ὑπὸ 5 μελῶν εἰς τὰς Κοινότητας τὰς ἐχούσας πληθυσμὸν μέχρι 1000 κατοικίων. Β.) ὑπὸ 6 εἰς τὰς ἐχούσας 1001—2000. Γ.) ὑπὸ 9 εἰς τὰς ἐχούσας 2001—4000. Δ.) ὑπὸ 12 εἰς τὰς ἐχούσας 4001—6000 καὶ Ε.) ὑπὸ 15 εἰς τὰς λοιπάς.

Ὅτιω ἡ Κοινότης Ληξουρίου, ἡ μεγαλύτερα τῶν ἐν τῷ Νομῷ, ἀριθμοῦσα πληθυσμὸν ἀνώτερον τῶν 4000, καὶ κατώτερον τῶν 6000, θὰ διοικητῆται ὑπὸ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ 12 μελῶν.

Μεταξὺ τῶν Κοινοτικῶν αὐτῶν Συμβουλίων ἐπιλέγεται ἕως ἐπὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου. Ἡ ἐκλογὴ αὕτη διακρίνεται ἐπισημνῶς ἀπὸ τῆς ὁριστικῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς ὁλοκλήρου τοῦ Συμβουλίου καὶ διὰ μυστικῆς

ψηφοφορίας.

Πλὴν τῶν τακτικῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων ἀνακηρύσσονται καὶ ἀνακληρωματικοὶ ἐπὶ μὲν τῶν πενταμελῶν Συμβουλίων οἱ 3 πρῶτοι ἐπιλαχόντες, ἐπὶ τῶν ἑξαμελῶν οἱ 4, ἐπὶ τῶν ἑνεαμελῶν οἱ 5 καὶ ἐπὶ τῶν δεκαπενταμελῶν οἱ 7.

Ἡ ἐκλογὴ διενεργεῖται εἰς τὰ ὑπάρχοντα ἐκλογικὰ τμήματα.

Εἰς ὅσας δὲ τῶν διὰ τοῦ Νόμου συνιστωμένων Κοινοτήτων δὲν θὰ ὑπάρχουσι τυχὸν τοιαῦτα, ἡ πρώτη ἐκλογὴ θὰ ἐνεργηθῆ εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτου εἰς τὸν μᾶλλον εὐεχόμενον Ναὸν τῆς ἔδρας τῆς Κοινοτήτος, τὸν ὁποῖον θὰ προσδιορίζῃ ὁ κ. Νομάρχης διὰ τοῦ προγράμματός του, τοῦ συγκαλοῦντος τὴν δημαιορεσιακὴν συνέλευσιν.

Ἐντυποὶ πίνακες τῶν ὀνομάτων τῶν ἀνακηρυχθέντων ὑποψηφίων ἐν ἐκάστῳ Δήμῳ ἢ Κοινοτικῆ ἀποστέλλονται ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου εὐθύς μετὰ τὴν ἀνομήρην ἵνα οὕτω οἱ ἐκλογεῖς γνωρίζουσι μεταξὺ ποίων ἔχουσι νὰ ἐκλέξωσιν.

Αὐτὰ ἐν γενικωτάταις γραμμαῖς περὶ τοῦ τρόπου τῆς καθόλου διενεργείας τῶν ἐκλογῶν. Τὰ ἀφορωντα τώρα τὸν τρόπον τῆς ψηφοφορίας ἐκδέτομεν λεπτομερέστερον.

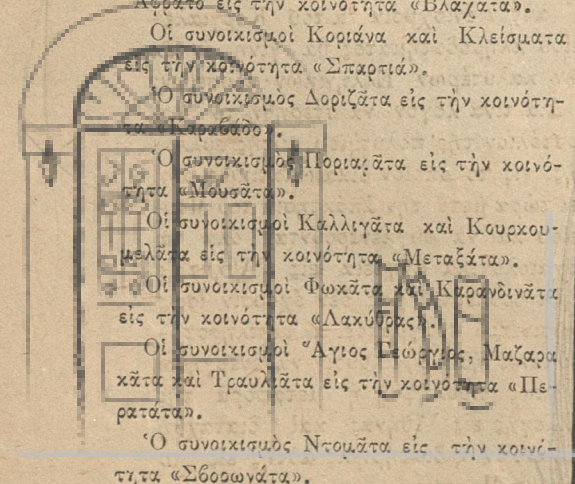
Ὁ ὑποψήφιος δικαιούται νὰ παρίσταται αὐτοπροσώπως καὶ καθ' ὄλον τὸν χρόνον τῆς ἐκλογῆς ἐντὸς τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων, ἐκτὸς ἐὰν διατελῆ Δήμαρχος, Πάρεδρος ἢ Σύμβουλος καὶ δὲν παρητήθῃ τοῦ ἀξιωματός του πρὸ τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ὑποψηφίων. Πάντως ὅμως δικαιούται νὰ παρίσταται αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου κατὰ τὴν σφράγισιν τοῦ κιβωτίου, τὴν ἀποσφράγισιν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν διαλογίην, ὑπογράφων τὰ περὶ τούτων πραγματικά.

Οἱ ἐκλογεῖς ψηφίζουσι διὰ ψηφοδέλτιον, τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ φέρῃ οὐδὲν διακριτικὸν σημεῖον, διότι τὰ ψηφοδέλτια τὰ προδίδοντα καταφανῶς τὸν ψηφίζοντα εἶναι ἄκυρα. Ἄν ἐπίσης ἐντὸς ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ φακέλου εὐρεθῶσι περισσότερα τοῦ ἐνός ψηφοδέλτια, θεωροῦνται πάντα ἄκυρα.

Οἱ ἐκλογεῖς ὀφείλουσι νὰ συμπληρώσιν τὰ ψηφοδέλτια αὐτῶν πρὸ τῆς εἰσόδου τῶν εἰς τὸ ἐκλογικὸν μῆμα, ὀφείλουσι δὲ προσερχόμενοι πρὸς ψηφοφορίαν νὰ φυλάττωσι τὸ ψηφοδέλτιον κεκρυμμένον ὥστε τοῦτο νὰ εἶναι ἀθέατον.

Τὰ ψηφοδέλτια τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμοποιηθῶν διὰ τὴν ψηφοφορίαν θὰ εἶναι ἐκ χάρτου μόνον συνήθων ἀποχρώσεων λευκοῦ καὶ κατὰ τὸ μέγεθος διαστάσεων 14X20 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου, θὰ σταλῶσιν δὲ εἰς τὰς διαφόρους Νομαρχίας παρ' ὧν καὶ θὰ διατελεθῶσιν αὐτὰ.

Τελευταία τηλεγραφικὴ διαταγή τοῦ Υπουργοῦ εἰς τοὺς Νομάρχας εἰς τοὺς Νομάρχας ὡς συστησῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν νὰ γράφωσι τὰ ὀνόματα τῶν ψηφισμένων Συμβουλίων καὶ Παρέδρων τὸ ἐν κάτωθι τοῦ ἄλλου κατ' ἄλ-

ZIZANION

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΙΩΑΝ. Π. ΜΑΚΡΗΣ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΕΚ ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΚΤΑΚΤΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

φαβητικήν σειράν του έποινύμου. Η αυτή διαταγή διευκρινίζει το ζήτημα το όποιον παρήλθεν εν σιωπή ο Νόμος ότι τα ψηφοδέλτια δύνανται να είναι γεγραμμένα και δια ξένης χειρός ή δια γραφομηναχής ή και έντύπως χαραγμένα χωρίς έντεϋθεν να προκύπη σιδήρηποτε ακυρότης.

Προκειμένου περί εκλογής Δημοτικών Αρχών ο εκλογεύς οφείλει να καταρίσκη δύο ψηφοδέλτια, ίδιον δια τον Δήμαρχον και τους Παρέδρους και ίδιον δια τους Συμβούλους.

Οι εκλογείς καταρτίσαντες ούτω τα ψηφοδέλτια των προσέρχονται άνα πέντε ένώπιον των Έφορευτικών Έπιτροπών προς άναγνώρισιν της ταυτότητός των. Μετά την άναγνώρισιν ταύτην έγχειρίζει ή Έπιτροπή τω εκλογεί, άν μόν προέκειται περί εκλογής Κοινοτικών Αρχών ένα φάκελλον, άν περί Δημοτικών δύο ένα λευκόν και ένα έρυθρόν, έπεξηγοῦσα ότι ο εΐς προώριστα δια το ψηφοδέλιον του Δημάρχου και των Παρέδρων, ο δε δεύτερος δια το των Συμβούλων. Ακολουθῶς ο εκλογεύς άποστέρει εις μέρος της αίθούσης της εκλογής ή έν συνεχομένω δωματίω ούτως ώστε να μη είναι θεατός και εκεί κλείει έντός του παραδοθέντος αυτώ φακέλλου το όπερ φέρει ψηφοδέλιον, έπικολλῶ τον φάκελλον και έπανερχόμενος ρίπτει τούτον εις το κιβώτιον ιδιοχείρως. Πρωτος ρίπτεται ο φάκελλος ο φέρων το ψηφοδέλιον του Δημάρχου και εις την επί τούτω ψηφοδόχον και έτα το ψηφοδέλιον των Συμβούλων.

Ούτω διενεργείται ή εκλογή. Τα της διαλογής της ψηφοφορίας δέν ένδιαφέρουσιν άμέσως τους ψηφοφόρους και συνεπῶς δέν παρίσταται άνάγκη ν' άναπτύχθωσιν.

Ο νομοθέτης ήθέλησε όπως έν τοΐς κατά τον νέον Νόμον καταρτιζόμενοι Συμβουλίοι άντιπροσωπευή και ή μειονοψηφία, ώρισε δε προς τούτο όπως εκατοσ των εκλογέων ψηφίσει επί πενταμελῶν μὲν Συμβουλίων τῆς σμῆρας μέλη, επί των λοιπῶν δὲ τὰ δύο τρίτα τοῦ συνόλου.

Όστε έκαστος εκλογεύς έν Άρροστολίῳ ὄπου είναι δεκαοκταμελὲς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, θὰ ψηφίση δώδεκα Συμβούλους. Τα επί πλέον γραφόμενα δέν θὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

Εάν ψηφοφόρος τις άναγράψη έν τῷ ψηφοδέλιῳ των Δημάρχων και τους δύο έποψηφίους, μόνον τὸ πρῶτον γραφέν ὄνομα λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

ΤΟ ΛΗΘΑΝ ΕΤΟΣ

Είναι γυῖς της 31ης Δεκεμβρίου του έτους 1913 το ὄρολόγιον ἤχοι ἤδη τὴν 12ην καὶ τελευταίον αὐτοῦ κτύπημα δείκνυει ὅτι ἐν ἀκόμῃ ἔτος παρήλθε, μία ἐτι ἐλαχίστη στιγμή τῆς αἰωνιότητος. Παρήλθε ὡς καὶ τόσα ἄλλα πρὸ αὐτοῦ ἄτινα κατέφαγε ὁ ἀδηφάγος χρόνος ὁ ὅστις τὰ πάντα εἰς λήθην.

Ἄλλ' ἂν τὰ πρότερον ἔτη παρήλθον ὡς ἐλησιμονήθησαν, τὸ λαμπρὸν διὰ τὴν ἱστορίαν μας 1913 θὰ μείνη ἀλησιμόνητον διότι εἶναι τὸ ἔτος ἐκείνο ὅπερ ἐταπεινώσε τοὺς βαρβάρους ἀπογόνους τοῦ Κροῦμου, τοὺς βαυδάλους τοῦ εἰκοστού αἰῶνος. Εἶναι τὸ ἔτος τὸ ἀποδείξαν εἰς τὰ ἀμοχαρῆ τέρατα ὅτι οἱ χρόνοι τοῦ Βουλγαροκτόνου δέν πρέπει νὰ λησιμονηθῶσιν ὑπ' αὐτῶν διότι εἰς πρώτην θρασείαν αὐτῶν πρῶτιν ἐπανερχονται ἀπειλητικώτεροι καὶ τρομερώτεροι αὐτοὺς καὶ ὅτι ὁ δαφνοστεφής Βασιλεὺς μας δέν θὰ διστάσῃ νὰ φθάσῃ μέχρι τῆς πρωτεύουσας των καταλύων τὸ βρωμερὸν αὐτῶν κράτος. Ἐπί τῇ παρελεύσει ὅμως τοῦ κλεινοῦ έτους 1913 δέν πρέπει νὰ λυπούμεθα, νομίζοντας τούτο μόνον ἔνδοξον, ὡς τὰ λοιπὰ ἐρχόμενα νὰ εἶναι κατώτερα οὐχί. Ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τῶν ἔθνῶν παρατηροῦμεν λαοὺς ἀμιάζοντας, δοξαζομένους καὶ τέλος πίπτοντας ἄλλα πίπτοντας καὶ μὴ ἀνίσταμένους πλέον παράδειγμα οἱ Ἀσσύριοι, οἱ Βαβυλώνιοι, οἱ Πέρσαι καὶ αὐτοὶ ἐτι οἱ Ρωμαῖοι οἱ κοσμοκρατορήσαντες, παρακμάσαντες ὅμως καὶ οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον ἐπανελθόντες εἰς τὴν προτέραν ἀγλήν. Διὰ τὴν Ἑλλάδα μας ὅμως δέν συμβαίνει τὸ αὐτό. Ἡ Ἑλλάς πολλάκις κατέπεσε ἄλλα πάλιν εἶδε χρόνους δόξης καὶ τὸ τελευταῖον τὸ 1821 ὅποτε νεκρὰ ὑπὸ πάντων ἐνομίζετο, ἀνέστη, μιὰ μὲν καὶ ἀσθενής, ἄλλα πάντοτε ζῶσα καὶ βλέπουσα πρὸς ἑπιφανῆ τῆς προτέρας δόξης, μέχρις ὅτου τὸ 1912 ἡ Ἑλλάς ἀποκνέυσῃ τὴν ἀδυναμίαν της γιγαντιοῦται, ἐπιθυμῶν ὡς φιλόστοργος μήτηρ νὰ ἐνοήθῃ μετὰ τῶν τέκνων τὴν καὶ κατορθοῦ τούτο. Καὶ ἤδη ἡ Ἑλλάς μεγάλη, ἰσχυρὰ καὶ ἔνδοξος, ἐμπνέουσα τὸν σεβασμὸν καὶ τὸ φόβον εἰς τοὺς ἔθνοους της περιμένει πλέον ἔτη ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ ἀντάξια τῆς μεγάλης αὐτῆς ἱστορίας. Τοιοῦτον φανταζόμεθα καὶ τὸ νέον ἔτος 1914, ἔτος ὁπερ θὰ ἀποδώσῃ δικαιοσύνην εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν της Γῆς τῶν ζητούντων νὰ τῇ ἀπαρθεῖσιν ὁ, τι ἐκείνη λατρεύει καὶ ὁ, τι διὰ τοῦ αἵματος καὶ θυσιῶν ἔλαβε. Ἄλλα τούτο δέν θὰ γίνῃ, τὸ δίκαιον εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος ὁ παρακολούθων τὴν ἀνίστασιν καὶ δόξαν αὐτῆς, δέν θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ παρεμποδίσωσιν τὸν δίκαιον δρόμον της.

ΒΥΣΣΗΣ ΚΟΝΤΟΜΙΧΑΛΟΥ
Ληξούριον τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου 1914

Σ. Σ. Τὸ ὡς ἄνω δοκίμιον μᾶς ἐστάλη πρὸ ἡμερῶν ἄλλ' ἔνεκεν ἐλλείψεως χώρου δέν ἐδημοσιεύθη ἔγκαιρως. Τὸ δημοσιεύομεν σημερον διὰ νὰ ἐνθαρρύνωμεν τὴν νεαράν κόρην εἰς τὴν πρὸς τὴν λογοτεχνίαν ἐπίδοσιν καὶ στοργὴν της.

ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Τὸ θέατρον σιγῶνται περισσότερον ἀπὸ τὴν ἑρατικὴν τάξιν ἢ ἀπὸ τὴν λεγομένην ἀσικὴν. Ἀπόδειξις ὅτι καὶ ἡ πλατεῖα ἀλλὰ πρὸ παντὸς τὸ ὑπερφρον εἶναι πάντοτε πεπληρωμένα. Τὸ ὑπερφρον μάλιστα παρουσιάζει ἐξαιρετικὸν συνωστισμόν κατὰ τὰς παραστάσεις τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς. Συμπέρασμα: ὅτι ὁ μικρόκοσμος ἐδῶ ἔχει ὑπεριόταν τὴν ἀντίληψιν καὶ εὐγενέστερον τὸ συναισθηματικὸν ἀπὸ τοὺς ἐπύρους ἀστούς, ὑπὲρ ταῦτα ὅμως ἀποδεικνύει μείζονα ἐλευθεριότητα κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἀναξιοπρεπῆ γλισχρότητα τῶν τελευταίων.

Ἡ ἑφετηρὴν περίοδος ἐσημείωσε καὶ μίαν χαρακτηριστικὴν πρόοδον. Ἦρχισαν μερικαὶ κυρία νὰ ἔρχονται εἰς τὰ καθίσματα τῆς πρώτης θέσεως τῆς πλατείας. Τὸ παράδειγμα ἐδόθη ἀπὸ τὰς κυρίας ξένων ὑπαλλήλων, ἀλλὰ παρατηρεῖται ἀπορρομὴ ἐκ μέρους τῶν ἐμποτίων γυναικῶν πρὸς μίμησην τοῦ ὄραίου παραδείγματος.

Εἶναι δυστυχῶς τόσον ἐροϊζωμένη ἡ σαθρὰ ἀντίληψις ὅτι αἱ γυναῖκες δέν πρέπει νὰ γιγαντιοῦν ἄλλοῦ εἰ μὴ εἰς τὰ θεωρεῖα ὅστε ἀπαιτεῖται γενναία ἀποφασιστικότης διὰ τὸ ἐπικινδύνον πῆγμα. Ἄλλ' ἐλλείπει ἡ ἀποφασιστικότης αὐτῇ καὶ κυριῶς ἡ προτίμησις μεσομικτικῶν ἐθιμοτυπιῶν. Ἄνθρωποι ἀποδεικνύομεθα οὕτω νὰ συμμορφώθωμεν πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ συγχρόνου Κοινωνικοῦ περιβάλλοντος.

Ἀπὸ τὰ παιχθέντα μέχρι σημερον ἔργα τὴν καλλίτερον ἐπιτυχίαν εἶχε τὸ

δράμα τοῦ Μαρξ Νορδίου «Δικαίωμα ὁ ἔρωσ» μετ' αὐτὸ δὲ ἡ «Εἷμα» τοῦ Γερμανοῦ Φόξ. Τὰ «Παναθήναια» εἰς τρεῖς συνεχεῖς παραστάσεις δοθέντα κατὰ κομματιασμένα καὶ ἀτελῆ ἀπέτυχον διότι οὔτε ἐπαρκῆς προσωπικὸν ὑπῆρχε, οὔτε κατάλληλος σκηνοθεσία διετίθητο. Εἰς τὴν ἀτυχῆ μάλιστα σκηνῆν νὰ παρασταθῶν πρότερον τῶν ἄλλων τὰ «Παναθήναια» ὀφείλεται καὶ κάποια δυσμενῆς κρισις ἀρχικῶς μορφωθεῖσα περὶ τοῦ θύσου, κρισις ὅμως ἥτις τελεῖται νὰ μεταβληθῇ μετὰ τὰς τελευταίας ἐπιτυχίας.

Μεταξὺ τῶν προσώπων τοῦ θύσου πρωτεύει ἀναμφισβητήτως ὁ κομμικὸς κ. Χέλμης, ἄφογος εἰς τὴν ὑπόκρισιν τῶν ὁλῶν του. Μορφομένος ἠθοποιὸς, παραηλοῦθων τὴν νεωτέραν τέχνην καὶ συμμορφούμενος πρὸς τὰς ὑποδείξεις της, εἶναι ἐπιδόσος καὶ ἀπὸ θεάτρων κατὰ πολὺ ἀνωτέρων τοῦ ἱδικοῦ μας. Ὁ κ. Χέλμης γενικῶς ἀρέσκει καὶ ἡ ἐμφάνισις του προκαλεῖ πάντοτε τὰς ἐπιδοκιμασίας τῶν θεατῶν του.

Μεταξὺ τῶν δύο κυριωτέρων δραματικῶν τοῦ θύσου, ὁ κ. Ποράντης ὑπερέχει τοῦ κ. Βεῆκη.

Ψυχικώτερος καὶ ἀρελέστερος ὁ κ. Ποράντης προσελκεῖ περισσότερον τὴν προσοχὴν τοῦ ἀκροατοῦ καὶ θεωρεῖται ἰσχυρότερον τὸ ἐνδιαφέρον του ἢ ὅσον ὁ κ. Βεῆκης ἐν τῇ παθητικῇ καὶ κάπως ὑπερβολικῇ ἐκδηλώσει τῶν συναισθημάτων αὐτα ὑποκρίνεται. Ὁ κ. Ποράντης ὡς Βάρβονδ ἐν τῷ δράματι τοῦ Νορδίου συνεκίνησεν τὸ ἀκροατήριον, ἐνῶ ὁ κ. Βεῆκης ὡς Χάρτβινκ ἐν τῇ Εὔᾳ δέν τὸ ἐπέτυχε παρὰ πάσας τὰς φιλοτιμίας προσπαθείας του.

Καὶ τώρα ἡ κ. Βεῆκη ἡ πρωταγωνίστρια. Δέν ἀρκοῦν βεβαίως ὀλίγα λέξεις δι' αὐτήν. Θὰ ἦτο ἀδίκημα. Ἴσως ἄλλοτε ἀπασχολήσῃ εὐρύτερον τὴν στήλην αὐτήν.

Ὡς Εὔᾳ καὶ ὡς κ. Βάρβονδ μᾶς ἀπέδωκε ὑπέροχον τὸν τύπον τῆς σεπτομένης καὶ ἐνεργούσης ἐλευθέρως γυναικὸς ἐν τῇ νεωτέρῳ Κοινωνίᾳ. Ἄλλ' εἶναι ἀτυχῆς εἰς ἕνα σημεῖον. Εἶναι ἠραγασμένη νὰ παῖξῃ τοὺς ἐρωτικοὺς ὁλοῦς μετ' ἐραστῆν ἠθοποιὸν κατὰ πολὺ ὑποδεέστερον αὐτῆς. Διότι ὁ κ. Βεργόπουλος, ὁ κατ' ἀποκοπὴν ἐραστής, εἶναι ὄρατος, τομῆρος καὶ εὐχαρῆς, ἀλλ' ἥμισυ δεξιὸς εἰς τὴν δυσχερῆ ἄλλως τε φύσει ἀπόδοσιν τῶν ἐρωτικῶν αἰσθημάτων καὶ ἥμισυ εὐτυχῆς ἐν τῷ διαλόγῳ, ἐν τῷ ὁποίῳ ἡ χοροῦτος ἡ σπονδὴ καὶ ἐνίοτε ἡ ἀπροσεξία του ἐξαλείφουν πᾶσαν ἄλλην ἀρετήν.

ΝΙΚΟΛ. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ

Ἐτελεύτησεν ὑπεροδογκηνοῦτης ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἐτάφῳ ἀνευ θοροῦ βου καὶ ἐπιδείξεων, ὡς ἀληθῆς χριστιανός, ὁ Νικόλαος Βαλσαμάκης ἀνήρ ἄριστος καὶ πολίτης διακεκριμένος.

Ἐπανελθὼν νέος ἐκ τῶν ἐν Ἴταλία σπουδῶν του μετῆλθεν ἐπὶ τινα ἔτη τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας, κατακτήσας τὴν γενικὴν ἐκτίμησιν διὰ τὴν εὐθύτητα καὶ τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτήρος του. Ἐχων δ' ἐξ ἀνατροφῆς καὶ παιδεύσεως φιλελευθέρους ἀρχάς, ἐνεργῶς μέλος εἰς τὴν ἀμύζουσαν τότε ἐμπορικὴν Δέσχην, ἥτις κατ' ἀντίθεσιν πρὸς ἄλλο συντηρητικὸν κέντρον, ὑπεστήριξε τὸς οὐδ' ἑλάττω ἰδέας. Ὁ Βαλσαμάκης συμμερίζομενος τὰς ἀποφασιστικὰς ἀποφάσεις τῶν πρῶτων ἀποστόλων τῆς ἐποχῆς Μομφεράτου, ἐδέχθη ν' ἀναμειχθῆ εἰς τὴν πολιτικὴν ἐπιπέδου κατὰ τὸ 1862 πρῶτος ἐπαρχιακὸς σύμβουλος ἐν τῇ Νήσω.

Ἡ ἐπιφανῆς αὐτῆς ἐπιτυχία συνετέλεσεν ἴν' ἀναδειχθῆ μετ' ὀλίγον

πληρεξούσιος τῆς Ἀγῆς μετὰ τὴν Ἐνωσιν συνελεύσεως τοῦ 1864 συνταχθεὶς μετὰ τὴν συντηρητικὴν μερίδα ἥτις ἠθέλε τὸν τερματισμὸν τῆς ἐπαστατικῆς περιόδου διὰ νὰ δυνηθῆ τὸ κράτος νὰ περισυλλέξῃ τὰς ἐκ τῶν ἀνωμαλιῶν κατατριβεῖσας δυνάμεις του. Διαλυθείσης τῆς συνελεύσεως ἔμεινεν ἐφησυχάζων ἐπὶ τινα χρόνον ἵνα πάλιν ἀναμειχθῆ ἐνεργητικώτερον εἰς τὴν πολιτικὴν ἐπὶ τὴν ὁποῖον ἀπεστέθη μόνον τὸ 1899 ἔνεκα λόγων ὑγείας.

Ὁδῶς τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Κεφαλληνίας ἔχει τόσον μακρὸν καὶ εὐδόκιμον στάδιον καὶ οὐδένα ἄλλον ἐκ τῶν μετὰ τὴν Ἐνωσιν ἀναμειχθέντων εἰς τὰ δημόσια, ἐτίμησεν ὁ τόπος ὅσον τὸν Βαλσαμάκη. Ἡ διαρκὴς αὐτῆ σταδιοδρομία, ὡς εἶνε ἄλλως τε φυσικὸν, ἤγειρε κατ' αὐτοῦ πρόσκαιρον θυελλώδη ἀντίδρασιν ἐπενεγκούσα καὶ τὴν ἀποτυχίαν του ἐν μῆ περιόδῳ τοῦ 1892, ἀλλὰ ταχέως οἱ ἐκλογεῖς συναισθανθέντες τὸ ἀδίκημα πανηγυρικῶς πάλιν ἀνέδειξαν αὐτὸν ἀντιπρόσωπον. Ἡ δρᾶσις τοῦ Νικολάου Βαλσαμάκη ὡς πολιτικοῦ ἀνδρὸς ἀναμειχθέντος ἐπὶ 40 σχεδὸν ἔτη εἰς τὰ δημόσια πράγματα εἶνε διδακτικὸν παράδειγμα διὰ τοὺς μεταγενεστέρους. Ἀνεξάρτητος ὑψηλόφρων καὶ φιλελευθέρων πάντοτε ἀρχῶν διαπρεπῆ κατέλαβε θέσιν ἐν τῇ Βουλῇ, διεκρίθη δὲ ἰδίως κατὰ τὸ 1887 μέχρι τοῦ 1890 ὅτε σφοδρῶς ἀντετάχθη κατὰ τὸ συστήμα τῆς στατάλης, τῶν δανείων καὶ τῆς βαρείας φορολογίας, ἥτις συνέτριψε τὴν γεωργικὴν τάξιν καὶ τὸν πτωχὸν λαόν. Τὰ ὑπέροχα τοῦ Βαλσαμάκη χαρίσματα ἐκτίμησας ὁ αἰμίμητος Κομμουνιστὸς προσέλαβεν αὐτὸν ὑπουργὸν τῷ 1878 τὰς δὲ πολλὰς πρὸς τὴν πολιτείαν ὑπηρεσίας του θέλουσα ν' ἀμείψῃ τοῦ 1890 ἡ Κυβέρνησις προσέφερεν αὐτῷ τὸ ὑψηλὸν τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς ἀξίωμα, τὸ ὁποῖον ὅμως ἠρηνήθη ἐπιμόνως ν' ἀποδεχθῆ.

Κατὰ τὴν μακρὰν του πολιτικὴν πορείαν ὁ Βαλσαμάκης κατέστη λίαν χρήσιμος καὶ εἰς ἄτομα καὶ γενικώτερον εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἥτις τὸν ἐξέλεγε, ἀλλὰ πρὸς ἐπὶ καὶ εἰς τὸν νομὸν ὅτε ἐπ' ὀλίγον ἐλειτούργησε κατὰ τὸ 1890 τὸ σύστημα τῆς εὐρύτερας περιφερείας. Οἱ συνεργασθέντες τότε μετ' αὐτοῦ, ὅσοι ἐπιζῶσι, διατηροῦσιν ἀσβεστον τὴν ἀνάμνησιν τῶν δραστηρίων ἐνεργειῶν καὶ τῆς εὐκρινείας μετὰ τῆς ὁποίας ἠγωνίσθη πρὸς ἐπιτυχίαν ὄλων.

Τὸ πρῶτον δὲ τούτου διέκρινε πάντοτε τὸν Βαλσαμάκη ἐνεργούντα ὑπὲρ ἐκείνων μετὰ τῶν ὁποίων συνέπραττε καὶ ὅχι ὑπὲρ αὐτοῦ, ἂν καὶ εἶχε διδόμενα ὅτι οἱ ἀναδεδειγμένοι διὰ τῆς ἐπιτροπῆς του ταχέως ἐστρέφοντο πρὸς ἄλλην διεύθυνσιν. Ἄλλ' ἦτο λίαν ἀνεκτικὸς καὶ οὐδέποτε ἐμνησκάμισε, μετ' αὐτὴν δὲ τὴν χριστιανικὴν ἀρετὴν ἐγκατέλειπε καὶ τὸν πρόσκαιρον βίον ἴν' ἀναπανθῆ ἐν ταῖς μακαρίαις μοναῖς μετὰ τῆς χορείας τῶν συναθλητῶν του.

Π. Ι. Μ.

Σ. Δ. Ἡ ἐφημερὶς ἡμῶν, τὴν ὁποῖαν ἀπὸ τῶν πρώτων αὐτῆς βημάτων ὑπεστήριξε καὶ ἐνεθάρρυνεν ὁ ἀοιδῆμος συμπολίτης, συμμερίζομένη εὐκρινῶς τὸ βαθὺ πένθος ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ, ἐκφράζει τὰ συλλυπητήριά της εἰς τὴν τετιμημένην οἰκογένειαν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΡΙΣΕΙΣ

Προσθὲς Κυριακῆν ἐτελέσθη ἐν τῷ Ἰ. Ναυτικῷ Φιλοσοφικῷ Καταστημῷ τῶν ἀγροεπὶκό, μὴ μισθῶν ὑπὲρ τοῦ ἀειμνήστου Παναγῆ Βαλλάνου καὶ τῶν λοιπῶν εἰσορευτῶν τῶν Καρσινιῶν τῶν ἐποχῆς τῆς ἀβελόνης τῆς Νομαρχίας Μεσσηνιακῆς καὶ Παναγῆς Μεσσηνιακῆς τῆς ἐποχῆς τῆς Νομαρχίας μας, τῆς ὁποίας οὕτω τὸ προσωπικὸν ἐνισχύεται δι' ἐνὸς ἀκόμη ἱκανοτάτου ὑπαλλήλου.

— Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Σαμαίων ὑπέδειξεν ὡς ἐκλεκτορὰ διὰ τὴν ἐκλογὴν ἐνὸς μέλους τοῦ Ἀδελφάτου τὸν κ. Π. Ἀγγινὸν Καβαλιεράτου.

— Διὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης συνεπληρώθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλεκτῶρων ὄλων τῶν Δήμων τοῦ Νομοῦ καὶ ἀπομένει ἤδη ἡ σύγκλησις τοῦ σώματος αὐτῶν πρὸς ὑπόδειξιν τοῦ μέλους διὰ τὴν χηρεύουσαν θέσιν, ἡ ὁποία σύγκλησις ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ ταχίστη.

— Διότι ἀπὸ μακροῦ χηρεύει ἡ θέσις αὕτη, ἡ δ' ἐκλογὴ νέας Ἐπιτροπῆς μολοντοὶ ἡ θητεία τῆς ὑπαρχούσης λήγει μετ' ἐλάχιστον χρόνον, θὰ βραδείνῃ κατ' ἀνάγκην ἐφ' ὅσον ἰσχύοντος τοῦ νέου περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων νόμου δὲν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὸ μέλλον αἱ διατάξεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς ὑποδείξεως τῶν ἐκλεκτῶρων καὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν μελῶν.

— Εἰς τὰ Φαρακλάτα, ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἀπολυθέντων ἐπιστράτων Χρήστου Λοκούδη, Τζαν. Γιαννά Ἀναστασίου Βενεδικτοῦ Κοσμάτου, Διον. Βαρδωραμάτου «Μαρίνη» καὶ Διον. Σπανοῦ, ἔλαβε τὴν προτοβουλίαν τῆς διοργανώσεως ἐπίσημου ἀρχιερατικοῦ μνημοσύνου ὑπὲρ τῶν πεσόντων ἐν τῷ πολέμῳ συνδημοτῶν των.

— Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον διενήργησαν καὶ ἐράνοιοι, ἀφ' ὧν συνελέχθη ἱκανὸν χρηματικὸν ποσόν.

— Παρητήθη τῆς θέσεώς του ὡς μέλους τῆς Ἀμιεινῆς Ἐπιτροπῆς ὁ Δήμαρχος κ. Σπ. Κοσμετάτος καθόσον ὁ νέος Νόμος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων θεωρεῖ πᾶν ἀξίωμα ἀπορρέον ἀπὸ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ὡς δημιουργοῦν περιπτώσιν μὴ ἐκλογιμότητος. Καὶ ὁ κ. Κοσμετάτος ἀποδεχόμενος ὑποψηφιότητα δημοαρχικὴν ὤφειλεν νὰ παραιτηθῇ τῆς θέσεως ταύτης.

— Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, συντρεχούσης ὁμοίας περιπτώσεως, ὑπέβαλον ἐνώπιον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τὰς παρατηρήσεις των οἱ κ. κ. Παναγῆς Μπέσσης καὶ Πέτρος Χωραφᾶς ὡς μέλη τοῦ Διοικοῦντος Ἀδελφάτου τοῦ Δημοτικοῦ Πτωχοκομείου.

— Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον συνήλθε προχθὲς Δευτέραν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Νικολάου Βαλασμάκη καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἐκφράσῃ ἐπισήμως τὸ πένθος τοῦ δήμου συμμετέχον τῆς κηδείας.

— Ἀπεφάσισεν δ' ὡσαύτως νὰ ἀναρτηθῇ ἐπὶ τῷ πένθει μεσόστιος ἡ σημαία τοῦ Δημοαρχείου καὶ τὰ ἐπιδοθῇ τὸ ψήφισμα τοῦτο εἰς τὴν χῆραν τοῦ ἀποβιώσαντος. Ὅπως δὲ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου μεταβὰς εἰς τὴν οἰκίαν ἐπέδωκεν τὸ ψήφισμα εἰς τὴν χῆραν.

— Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἀποδόσαντος, παρὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ μεταστάντος ἐπιθυμίαν, τὰς προσηκούσας τιμὰς εἶναι ἀξιώματι καθ' ὅσον ἀνεξαρτήτως πρὸς τὴν τοιαύτην ἐπιθυμίαν, ἡ τιμὴ πρέπει νὰ ἀποδίδηται ὅπου προσήκει.

— Ἐξ ἀφορμῆς τῆς κηδείας τοῦ Νικολάου Βαλασμάκη κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ φέρετρον τοῦ νεκροῦ ἦτο κλειστόν, μᾶς ἔρχεται ἡ σκέψις ὅτι τὸ τοιοῦτον κλείσιμον τῶν φερέτρων διὰ λόγους πολιτικῆς σκοπιμότητος ἔπρεπε νὰ ἐπιβληθῇ δι' Ἀστυνομικῆς διατάξεως.

— Εἰς ὅλα τὰ πολιτισμένα μέρη τοῦ κόσμου τὸ τοιοῦτον θεωρεῖται στοιχειώδης ὄρος. Εἰς τὰς Ἀθήνας πρὸ πολλοῦ ἔχει εἰσαχθῆ. Εἶναι ἀνάγκη νὰ συμμορφωθῶμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τοῦτο. Ὁ κ. Ἀστυνόμος ἄς τὸ λάβῃ ὑπ' ὄψιν.

— Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν δι' ἐγκυκλίου διαταγῆς ἀπηγόρευσε τὴν ἀπομνημόνευσιν ἀδειῶν εἰς τοὺς στρατιωτὰς λόγῳ τῶν ἐκλογῶν. Οἱ ἐπ' ἀναρτοῦντες ὅπου ἀδεία εὐρισκόμενοι καὶ ἔχοντες ἀνάγκην παρατάσεως ταύτης δύναται νὰ ἀποβῶσιν τὰς πρὸς τοῦτο αἰτήσεις των εἰς τοὺς οἰκείους Ἀστυνομικοὺς Σταθμούς παρ' ὧν θὰ διαβιβάζονται ἀποδίδως.

— Περισσότερον, ἐνῶ περὶ τοῦτου ἔχει διαβιβασθῆ ἐγκύκλιος εἰς τοὺς Σταθμούς, δεξιωννται οἱ τοὶ ἀποδύμιοι εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῶν αἰτήσεων ἢ καὶ παρὰ βῆλλοντι δυσχερέως εἰς τοὺς αἰτούντας. Πολλὰ τοιαῦτα παράπονα μᾶς διηγήθησαν.

— Καὶ δι' αὐτὸ θὰ ἦτο ἐνδεδειγμένη

ἡ διαβίβασις αὐστηρῶν διαταγῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς Ὑπουργικῆς Ἐγκυκλίου ἐκ μέρους τῆς προϊσταμένης Ἀστυνομίας πρὸς τοὺς Σταθμούς.

— Ἐξ ἐσφαλμένων πληροφοριῶν ἀνεγράφη εἰς κάποιον ἐκ τῶν δεσφίων μας ὅτι μετὰ τῶν ὑποψηφίων κοινωτικῶν συμβούλων τῆς κοινότητος Φαρακλάτων εἶναι οἱ Κ. Κοσμάτος καὶ Παναστασάτος. Ὁδδέτερος τούτων εἶναι ὑποψήφιος. Κατὰ κοινὴν συμφωνίαν τῶν κατοίκων ἐξετέθησαν αἱ ὑποψηφιότητες ἐξ συμβούλων τῶν ἑξῆς οἵτινες καὶ θὰ εἶναι καὶ ὀριστικοὶ ἐφ' ὅσον συγκροτεῖται δι' αὐτῶν ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς καὶ ἕτερα ὑποψηφιότης δὲν ὑπάρχει.

— Οἱ ἐκτεθέντες εἶναι οἱ κ. κ. Γεώργιος Σιμάτος, Διονύσιος Κωνσταντῆς Γρηγόριος Βαρδωραμάτος, Χρηστὸς Λουράνδος, Διονύσιος Μ. Πολλάτος, καὶ Γεώργιος Νόμπλης.

— Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Φιλαρμονικῆς Σχολῆς παρέλαβε κατὰ τὴν ἐβδομάδα αὐτὴν νέαν συλλογὴν πλήρη μουσικῶν ὄργανων τελειοτάτων.

— Ἡ νέα συλλογὴ προσεκομίσθη ἐκ Βελγίου, ἡ ἀξία δὲ τῶν ὄργανων ἀνέρχεται εἰς τρεῖς χιλιάδας δραχμᾶς.

— Τὸ Δικαστήριον τῶν Κακουρηγοδικῶν θὰ ἐργασθῇ κατὰ τὸν τρέχοντα μῆνα πρὸς ἐκδίκασιν ὑποθέσεων κατὰ φυγοδικίων. Τὸ Δικαστήριον ἀπετελέσθη διὰ Βασιλικῆς Διατάξεως ἐκ τῶν κ. κ. Πολίτου προέδρου, Βατοπούλου πρωτοδίκου καὶ Κ. Γεράκη ἀμείστου παρέδρου.

— Μόνον δὲ ἡ πρώτη ἐκ τῶν ἐν τῷ πινακίῳ ἀναγεγραμμένων ὑποθέσεων, κατὰ τῶν ἐδελφῶν Κρόκιου κατηγοροῦ μένων ἐπὶ ἀναρῶσει καὶ προμελετημένοις τραύμασι, ἦτο κατ' ἀντιμαχίαν, καὶ ἐξεδικάσθη χθὲς καὶ προχθὲς.

— Εἰς τὰ Κοινοβούρια ἔρχομεν κρούσματα εὐφρογίας. Ἐπὶ μὲρι τῆς ὥρας. Καὶ οὔτε ἰατρός νὰ πιστοποιήσῃ τὸ νόσημα οὔτε ἀπομόνωσις οὔτε ἀπολύμανσις οὔτε...οὔτε. Κινδυνεύομεν φρικτῶτα καὶ ἐν Ἀργοστολίῳ νὰ δεχθῶμεν ἐκ νέου τὴν εὐρογενικὴν ἐπισκέπτριαν. Πάλιν τὰ περυσινά.

— Ὁ κ. Ἀνδρέας Ἀμπατιέλος πλοίαρχος ἐκ Κεραμῶν καὶ ἡ δεσποινὴς Ὀλγα Διονυσίου Βεργωτῆ ἐκ Κορυκομειλάτων ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου. Εὐχόμεθα πᾶσαν εὐτυχίαν.

— Τὴν Παρασκευὴν τοῦ Ἁγίου Ἁγτωνίου, δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Ἀντώνιος Λοβέροδος.

— Ἀπεβίωσεν ἐκ συγκοπῆς καὶ ἐκὴν εὐθὴ τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἀγαθὸς καὶ φιλόστοργος οἰκογενεάρχης ὁ Σπυριδῶν Ποταμιάνος ὑπάλληλος ἐν τῷ καταστήματι Ἀ. Βανδώρου. Συλλυπούμεθα τὴν οἰκογένειαν καὶ ἀδελφούς τοῦ μεταστάντος.

— Ἡ χθρσινὴ παράστασις τοῦ θεάτρου ἐματαιώθη λόγῳ τοῦ πένθους τοῦ κ. δημάρχου συνεπείᾳ τοῦ θανάτου τοῦ μικροῦ υἱοῦ τοῦ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

— Ἐκφράζομεν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς εὐγενεῖς συμπολίτας μας τοὺς ὀλωσθήποτε συμμερισθέντας τὴν θλίψιν μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ προσφιλοῦς μας Σπυριδῶνος.

Ἡ οἰκογένεια Σπ. Ποταμιάνου καὶ ἀδελφοί.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

— Εἰς τὸ φαρμακεῖον τοῦ Ἀρ. Ιστ. Καροῦσάτου κείμενον παραπλεύρως τῆς Καμπάνας προσεκομίσθη ἐξ Εὐρώπης ἀπολυμαντικὸς κλιβάνος τελειοτάτου συστήματος

Ἀναλαμβάνει ἀπολυμάνσεις οἰκῶν καὶ ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ ἐκτὸς με ἐγγύησιν διὰ τὴν τελείαν ἐκτέλεσιν καὶ με συμφερούσας τιμὰς. Τὸ σύστημα τοῦ κλιβάνου αὐτοῦ ἐξετασθέν παρὰ πολλῶν ἐκ τῶν καλύτερων ἰατρῶν τῆς πόλεως μας ἐνεκρίθη καὶ ἐπεδοκίμασθη ὡς καταλληλότητον.

ΝΕΚΡΙΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ
ΕΠΙ Τῷ ΘΑΝΑΤῷ ΤΟΥ ΠΑΙΔΟΣ
Γ. ΚΟΣΜΕΤΑΤΟΥ

Ἐνθυμεῖται κανεὶς ἀκουσίως τοὺς ὄραϊους στίχους τοῦ Μαλέρμπ τοὺς ὁποίους ἀπέρωσεν εἰς τὴν πατρικὴν θλίψιν τοῦ Ντυπεριέ ποῦ ἔχασε τὴν μοναχικὴν κόρη του εἰς τὴν λάμψιν τῆς νεανικῆς ἐξανθήσεώς της, ὅταν βλέπῃ τὸν θάνατον ἀποκόπτοντα ἀδυσωπήτως τοὺς εὐθαλεῖς καὶ εὐέλπιδας βλαστοὺς τῆς ζωῆς.

Τοὺς ὄραϊους αὐτοὺς στίχους, ὅπου εἰς μίαν ὑπέροχον ἐμπνευσιν ἔχει ἀποκρυσταλλωθῆ ὁ πανίσχυρος θρήνος τῆς παροδικότητος καὶ τοῦ ἐφημέρου παντός ἐπὶ γῆς ὄραϊοι καὶ ἐκλεκτοὶ, ἐνεθυμήθη χθὲς ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ ἑπταετοῦ παιδὸς Γερασίμου Κοσμετάτου κατόπιν πολυδύνου νοσήματός.

Ἐπαρξὲς ὄραϊα καὶ ἐκλεκτὰ δεικνύουσα ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἀκόμη τῶν παιδικῶν ἡμερῶν, εὐγενὴ ψυχὴν καὶ ζωηρὸν πνεῦμα καὶ προοικονοζομένην χρυσῶν καὶ εὐελπι τὸ μέλλον ὑπέκλυφεν εἰς τὸν θάνατον, ἀνηλεῶς θερίζοντα τοιαῦτα εὖσομα ἀνθη.

Ἦτο ῥόδον—ἔπως λέγει ὁ Μαλέρμπ—καὶ ἔπρεπε νὰ ζήσῃ ὅσον ζοῦν τὰ ῥόδα: ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΜΙΑΣ ΠΡΩΤΟ-ΑΣ, εἰς τὸν κόσμον ὅπου τὰ ὄραϊότερα πράγματα ἔχουν τὴν χειροτέραν εἰμαρμένην.

Αἱ σκέψεις αὐταί, τὰς ὁποίας ἐπεμαρτύρησεν τὸσάκις ἡ σκληρὰ πείρα τῶν ἀνθρωπίνων Νόμων, ἄς χρησιμεύσουν ὡς παρηγορία εἰς τὸν πόνον τῶν ἀτυχῶν γονέων ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τῶν ὁποίων ἀνηράγγη—μῖα πρῶτα ἰδὸν τὸν ἥλιον—τὸ ὄραϊον ῥόδον των.

ΤΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ

Κατὰ χθρσινὸν Τηλεγράφημα τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς τοὺς Πρόεδρους τῶν Πρωτοτοδικῶν δὲν πρέπει νὰ ἀνακηρυχθῶσιν ὡς ὑποψήφιοι οἱ δι' οὓς ὑπεβλήθησαν αἱ σχετικαὶ αἰτήσεις κατὰ τὴν 10ην τρέχοντος μηνός.

Ἡ ἀνακήρυξις τῶν ὑποψηφίων θὰ γίνῃ σήμερον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν καὶ τῶν οἰκείων Εἰρηνοδικῶν. Ἐπομένως συνεπείᾳ τῆς ἄνω μνημονομένης διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ δὲν θὰ ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι σύμβουλοι ἐν τῷ Δήμῳ Ἀργοστολίου οἱ κ. κ. Γεράσιμος Κασιόγρου, Νικόλαος Μήλας, καὶ Ἀλέξανδρος Πόγγης. Οὕτω ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποψηφίων συμβούλων ἐν τῷ Δήμῳ ἀνέρχεται μόλις εἰς 29.

Πλὴν τούτου μέγα μέρος τῶν διὰ τὰς διαφόρους Κοινοτήτας αἰτήσεων ὑποψηφιότητος ὑπεβλήθη κατὰ τὴν δεκάτην τοῦ μηνός. Ὁ λων αὐτῶν θεωρουμένων πλέον ὡς ἐκπροθέσμιος ὑποβληθειῶν, αἱ διάφοροι Κοινοτήτες μένουσιν ἄνευ ὑποψηφίων ὅπως λ. χ. ἡ Κοινοτῆς Φραγκάτων.

Καὶ οὕτω μέρη τῆς ὥρας αἱ ἡμίσεις τῶν Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ, εἴτε διότι οὐδεμία ὑπεβλήθη αἰτήσις εἴτε διότι αἱ ὑποβληθεῖσαι θὰ κηρυχθῶσιν ἐκπροθέσμοι, θὰ μείνωσιν ἄνευ κανονικῶν ὀργάνων.

Ἐνοικιάζεται ἡ οἰκία Κυπριώτου ΜΡΑΞΕΙῶ τῇ πλατείᾳ Ἁγίου Σπυριδῶνος. Πληροφορεῖται παρ' ἡμῶν.

ΝΥΚΤΕΡΙΝΑ
ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

BIENNH—Αἱ Μεγάλα Δυνάμεις θὰ προβοῦν εἰς ἐπίδειξιν ναυτικῆν εἰς τὸν Αὐλώνα, αὐστριακὰ δὲ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα εὐρίσκονται εἰς Γκριδόζαν καὶ Κάτταρον ἔτοιμα νὰ εἰσβάλωσιν εἰς τὸ Ἀλβανικὸν ἔδαφος πρὸς ἐπαναφορὰν τῆς δι' ἀσαλευομένης τάξεως.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ—Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Γκριεῦ ἐκοινοποίησεν ἀπάντησιν εἰς τὰς Δυνάμεις τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας καὶ θεωρεῖ ἄδικον τὴν ἀξίωσιν αὐτῆς ὅπως ἐγγυηθῇ ἡ Ἑλλάς διὰ τὴν μὴ ἐξέγερσιν τῶν Ἡπειρωτῶν.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ—Ὁ Πρωτὸς ὑπουργὸς Βενζέλος ἐγένετο δεκτὸς εἰς μακροτάτην ἀκρόασιν παρὰ τῷ Γερμανῷ Ἀρχικαγκελλαρίῳ Μπέτμαν Χόλβεγκ.

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα θὰ παρακαθῆσιν εἰς γεῦμα διδόμενον εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Ἐν συνόλῳ ὁ Ἑλληὴν Πρωθυπουργὸς θὰ παραμείνῃ ἐν Βερολίῳ ἐπὶ τριήμερον.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ—Ὁ πρίγκηψ Βηδ διστάζει νὰ δεχθῇ τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἀλβανίας βλέπων τὸ χάος τὸ ὁποῖον ἔχει δημιουργηθῆ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ.

ΑΘΗΝΑΙ—Εἰς τὸ διαμέρισμα τῆς ἐπαρχίας Κολωνίας ἐπέδραμον τριακόσιοι Ἀλβανοὶ καὶ κατέλαβον δύο Ἑλληνικὰ χωρία ἐπὶ τῶν ὁποίων ὕψωσαν τὴν Ἀλβανικὴν σημαίαν. Οἱ ἱερολοχίται σπεύσαντες πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν καταληφθέντων χωρίων συνεπλάκησαν μετὰ τῶν Ἀλβανῶν ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν, συνελήφθησαν δὲ καὶ τρεῖς ἐκ τῶν ἱερολοχιτῶν αἰχμάλωτοι. Ἡ Κυβέρνησις γνωσθέντων τούτων ἐσπευσε νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα.

BIENNH—Αἱ Δυνάμεις ἐξαρτοῦν τὸ ζήτημα τῆς ἀποχῆς τῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου ὅπου τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς Ἐξουσίας τῆς ἐκκενώσεως τῆς Ἡπείρου.

